

Charita Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vřtkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Červenec–Září 2005

3

Financováno z programu
PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Charitní dům sv. Alžběty oslavil krásné výročí

V pátek 2. září 2005 jsme si připomněli krásné výroční Charitního domu sv. Alžběty - zařízení pro přechodný pobyt seniorů, a to již 10 let od jeho otevření. Celý den byl ve znamení Dne otevřených dveří. Dopoledne jsme předali klientům malý balíček pro radost a pozvali je na bábovku a capuccino. Odpoledne jsme se setkali v kostele Navštívení Panny Marie v Ostravě-Zábřehu, kde jsme při mši svaté poděkovali za uplynulých 10 let a vyprosovali pomoc pro naši další práci. Odpoledne jsme zakončili posezením u kávy na

ředitelství Charity Ostrava. Celý den byl, i díky krásnému slunečnému počasí velmi příjemný.

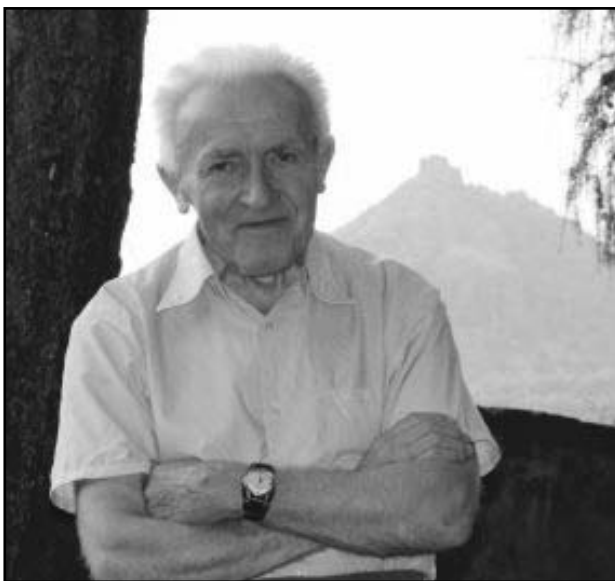
Děkujeme všem, kteří se v průběhu těchto let nějakým způsobem zapojili do naplňování ideje Charitního domu – poskytovat kvalitní služby seniorům, kteří již nemohou tuto péči zvládnout sami.

M. Monsportová

Vzpomínkový večer

Ve čtvrtek 13. října 2005 od 18 hodin v sále Biskupství ostravsko-opavského vzpomíná MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí v ČR, autorka knih „Až k prolití krve“, „O naději“, „Náhody a náhodičky“, „Hospice a umění doprovázet“, „Hospic slovem a obrazem“ na svého dlouholetého zpovědníka a duchovního rádce, lékaře a kněze P. MUDr. Ladislava Kubička. Protože P. Ladislav má současnému, mnohdy silně frustrovanému, člověku i po své smrti mnoho, co říci a mnoho, co dát. Byl charismatickou osobností muže z rodu, který je dnes téměř na vymření: z rodu opravdových duchovních průvodců. Těšíme se na vzájemné setkání.

M. Monsportová

Vyúčtovali jsme projekty podpořené z EU

Během měsíce července a srpna jsme ukončili realizaci a připravili vyúčtování tří projektů, které byly finančně podpořeny z Evropské unie v celkové výši 230.744 EUR. Jednalo se o projekt „Zřízení Mobilní hospicové jednotky“, jehož realizace trvala 18 měsíců a další dva projekty „Inovace forem rezidentní a respitní péče“ a „Zřízení a zajištění provozu domova pokojného stáří pro osoby se specifickými potřebami v Charitním domě Salvator Krnov“, které získaly podporu na 12 měsíců.

V průběhu realizace projektů došlo ke zřízení Mobilní hospicové jednotky, a tím k možnosti

poskytování hospicových služeb klientům v terénu 24 hodin denně. Dále došlo k rozšíření kapacity zařízení pro přechodný pobyt seniorů, ke zřízení Denního centra pro seniory a služby SOS volání pro seniory. Dále byl Charitní dům Salvator Krnov – zařízení pro rekondiční pobyt osob se zdravotním postižením transformován na domov pokojného stáří pro osoby se specifickými potřebami.

Realizace těchto projektů měla pozitivní dopad jak pro uživatele služeb ve smyslu rozšíření kapacit našich zařízení, tak na trhu práce zřízením nových pracovních míst.

H. Brentková

PRVNÍ MŠE SVATÁ

Po nedávném otevření Charitního domu sv. Alžběty II v Ostravě-Mariánských Horách zde byla také poprvé sloužena mše svatá. A tak v prostorách, kde se dříve proháněly děti a kam chodili studenti,

se nyní společenství seniorů setkala kolem provizorního oltáře, aby slavili Eucharistii.

P. F. Kufa

Biskupové o Charitě

Počátkem června jsme obdrželi do rukou dokument České biskupské konference „Charitativní služba církve – pastorační péče o Charitu“. Hned v úvodu biskupové připomínají potřebu organizované charitativní služby. Dokument nám nejprve připomíná biblické kořeny této iniciativy a pak

poukazuje na mnoho světců, kteří jsou známí svými významnými počiny v oblasti služby bližním. Značná část dokumentu mapuje současný stav Charity a dává další podněty k jejímu správnému fungování.

P. F. Kufa

Úcta k mládí

Jsou první zářijové dny. Všichni to známe... V dopravních prostředcích začínají mačkanice, všude hlučná mládež. Jsou plní prázdninových zážitků, překypují energií. Mezi nimi stojí i sedí starší lidé, většinou s nevraživými pohledy.

Do této vřavy zazní hlas s výrazným pedagogickým zabarvením: „Děti, mládeži! Uvolněte místo starším cestujícím!“

Vzpomínám si na jeden červencový den, kdy jsem nastoupila do autobusu, který byl plný. Jen sem tam bylo volné místo. Naproti mně seděli dva chlapci. Smáli se a něco si vyprávěli. Autobus zastavil na zastávce, na které přistoupila starší paní s velikou taškou a oslovila jednoho z chlapců: „No tak, mladíku, vstávej, vstávej a pusť mě sednout!“

Chlapec vstal, zadíval se na jiné volné místo vzadu a pak na paní. „No, jen se na mě nedívej, nebo ti dám pár za ucho. To tě mělo samotného napadnout a ne čekat, až si řeknu. To je dneska mládež!“, pokračovala výtkami starší paní.

Řekla bych, že obvykle fandím těm starším.

Vždyť mezi ně také patřím. Vždycky si říkám: no, paní asi něco bolí, nebo špatně vidí, má starosti s penězi či se nepohodla s manželem... Proč by měla být vlídná? Nicméně jsem nevydržela. Zeptala jsem se dotyčné paní, jestli by nebylo lepší chlapci poděkovat. Paní se urazila, a tak jsem poděkovala za ni. Pak mě napadlo, zda jsem na hromádku nepříjemnosti té paní nepridala další a nezkažila jí tak zbytek dne.

Ale snad na zaslouženou úctu mají právo i ti mladší. Mají také své starosti a mnohé i kvůli nám dospělým. I na ně čekají problémy dospělého věku a potíže stáří. Buďme my dříve narození někdy velkorysí a přehlédněme alespoň ty drobné prohřešky.

Jak by bylo asi hezké, kdyby se v tramvajích, autobusech a trolejbusích ozývalo: „Děti, mládeži! Uvolněte, prosím, místo starším cestujícím! Děkujeme vám!“

Mgr. L. Benedíková

1. sportovní hry seniorů

Dne 24. června 2005 proběhly v Charitním domě sv. Václava 1. sportovní hry seniorů. Pozvání byli klienti různých středisek Charity Ostrava. Účelem her bylo dokázat, že i starší a zdravotně postižení lidé se dokáží pobavit, pracovat v týmu, ale hlavně se pro něco pořádně nadchnout. Začátek byl v 10 hodin, kdy všechny odvážné účastníky přivítal pan ředitel Martin Pražák spolu se všemi nejznámějšími pohádkovými bytostmi, které ztělesnil personál Charitního domu sv. Václava. Tyto pohádkové bytosti měly pro účastníky již připraveno spoustu úkolů. U Vodníka se lovily zlaté rybky, u Popelky se přebíral hrách a čoočka v podobě barevných kamínků, u Piráta se lovily perly – mýdla atd. Zkrátka jsme se vrátili do dětských let a bylo nám moc dobře.

Po obědě následovalo posezení s písničkou, kde nás doprovázel na harmoniku pan Vojkůvka. Dále nám odpoledne zpříjemnilo vystoupení folklorního souboru Holúbek a taneční skupina kluků z Dubiny. Mezi tím vším se podávala káva, koláčky a v podvečer grilované párky. Za tým, který celou akci připravoval bychom tímto chtěly moc poděkovat všem, kteří se na přípravě podíleli, ale hlavně

úžasným soutěžícím. Jejich úsměvy a spokojenost byly odměnou pro nás pro všechny a opět dokázali, že nám toho mají ještě mnoho co dát. Hlavní myšlenkou zůstává dobrou ověřené rčení: „NENÍ DŮLEŽITÉ VYHRÁT, ALE ZÚČASTNIT SE“.

L. Zajíčková, I. Dluhošová

Občané EU

Naši klienti, i když někteří velmi těžce zdravotně postižení, sledují dění ve světě a v České republice. Například velmi intenzivně vnímají situaci v naší zemi po vstupu České republiky do Evropské unie. Bedlivě sledují nové normy a zákony, jako například že vstoupila v platnost dohoda o přechodu státních hranic států Evropské unie s platným občanským průkazem.

Jeden náš klient, kterému končila platnost občanského průkazu, to vzal zcela vážně, a byť těžce tělesně postižen, požádal o služby fotograf-

ku, která se za ním dostavila do bytu. Příprava na fotografování v sobě zahrnovala i péči pedikérky a holičky. Klient si k této příležitosti oblékl zcela neobvykle bílou košili doplněnou kravatou. Fotografie je velmi zdařilá a klient si při každém pohledu na svou novou občanskou legitimaci s úsměvem vzpomene, že při přípravě nic nepodcenil a sám sobě se líbí. Těší se a doufá, že jednou bude v roli cestovatele.

M. Dostřlová

Jak jsme strávili léto

Léto je skoro za námi a s ním i letní dovolené. V našem středisku život plynul klidně a pomalu. Kapacita lůžek byla plně obsazena. Některé naše klientky byly na prázdniny doma, některé nás přijely navštívit a zůstaly s námi pár dní. Nabídlý jsme na celé léto jedno lůžko na přechodný pobyt pro seniora vyžadujícího každodenní péči, což umožní jeho rodině odpočinout si či vyřídit neodkladné záležitosti.

Koncem června se čtyři naše obyvatelky zúčast-

nily Seniorské olympiády v Charitním domě sv. Václava v Ostravě – Heřmanicích. Výsledky byly podle našich možností, nicméně důležité bylo, že klientky byly velice šťastny, že si mohly v odpoledních hodinách poslechnout koncert lidových písní a přitom si dát dobré pivečko. Když nám počasí přálo, rádi jsme s klienty v odpoledních hodinách posedávali na terase s kávou a společně pobírali jak plyne život.

T. Doležalová

To už bude rok

Už je to téměř rok, kdy jednoho listopadového rána jsme se jako první nastěhovali do Charitního domu Salvator –zařízení pro osoby se specifickými potřebami. Bylo nás 13 a pak se nás postupně přistěhovalo ještě 23. A tak nyní společně se zaměstnanci tvoříme „velkou 63 člennou rodinu“.

Můžeme říci, že už jsme se zabydleli, sžili a že náš život vjel do svých běžných kolejí. Všichni se už dobře známe, víme o svých slabůstkách i přednostech, víme co můžeme od sebe navzájem očekávat, a tak už nás jen tak něco nepřekvapí. Ale možná překvapí ty, kteří k nám zavítají po delší době na návštěvu. Více se totiž usmíváme, jsme tak nějak aktivnější a vůbec je zde živěji.

A jak ten náš život plyne?

Kromě toho, že tady bydlíme a nemusíme si dělat starosti, kdo nám pomůže uklidit, vyprat či navařit, máme tady každý den pracovní terapii - vyrábíme různé výrobky z papíru, přírodních materiálů, malujeme na sklo, tvoříme z keramické hlíny, textilu apod. Někteří z nás pravidelně dochází do dřevodílny. Výrobky pak zútulňují naše pokoje i ostatní prostory domu. Rádi si společně zaspíváme i zatan-

cujeme. Také jsme nacvičili pantomimu, která byla k vidění v červnu na pouti charit v Hrabyni. Když je třeba, pomůžeme i na zahradě a v okolí domu. V nejbližší době se například chystáme natírat plot. Oblíbili jsme si setkávání při pátečním čaji a nedělní pravidelná odpolední posezení s bábovku a kávou. Někteří z nás se scházejí společně s pracovníky každý

den ráno v kapli, aby začali den společnou modlitbou.

Samozřejmě rádi jezdíme na výlety. Prohlédli jsme si zámek v Bruntále, navštívili hrad na Sovinci, byli jsme v Opavě a chystáme se na výlet do Karlovy Studánky. Také jsme měli možnost prohlédnout si varhany a do-

konce si na ně zahrát. Zúčastňujeme se kulturního dění tady v Krnově. Navštívili jsme např. besedu v čajovně, zúčastnili se hudebních slavností, byli jsme v místní galerii, pravidelně navštěvujeme knihovnu. To je jen část toho, co se u nás děje. No, vlastně toho není zase tak málo, co jsme za ten necelý rok stihli. Co myslíte? A když pojedete směrem na Krnov, určitě se stavte. Rádi Vás u nás uvidíme.

Kolektiv z CHD Salvator Krnov

Šachová liga

Středisko dětí a mládeže Michala Magone v Ostravě – Dubině navštěvuje mnoho dětí. Zajímají se hlavně o sportovní hry, hudbu, tvůrčí činnost a další aktivity. Většinou jde o aktivity dynamické. Děti jsou impulzivní a mají rády změnu.

Spolu s kolegou Honzou jsme zkusili, jestli by je bavilo i něco, kde by to stálo více duševní námahy a pozornosti. Takové šachy vyžadují více trpělivosti, a proto jsme zkusili sestavit pro děti šachovou soutěž – ligu. Zpočátku to bylo jen pár jedinců, tak tři až čtyři, co se o ni zajímali, ale brzy začalo zájemců přibývat, až vznikla skupina devíti trvalých účastníků.

Soutěž je zaujala. Je až s podivem, že se jí účastní i kluci, do kterých by to člověk ani neřekl, pro jejich temperament. Sami si v ní „vynucovali účast“. Je vidět, že jim nechybí všestranný rozvoj. Je to pro ně soutěž, která utužuje současná a tvoří i nová přátelství mezi nimi navzájem, učí je klidu a rozvaze při uvažování, rozhodování a jednání. I když nemohou zvítězit všichni, tvrdí, že třeba v dalším kole, třeba za půl roku do toho půjdou znovu a znovu.

Chuť jim rozhodně neschází. Jsou to pro nás zkrátka takoví „šachoví rytíři“.

Přemek

V dnešním rozhovoru jsem oslovil Jiřího Hořínka, vedoucího Střediska dětí a mládeže Michal Magone. O práci tohoto střediska si čtenáři Čtvrtletníku již mnohé přečetli v dřívějších číslech a ročenkách a dnes bychom chtěli představit toho, který za touto prací spolu se svými spolupracovníky stojí.

Jirko, můžete čtenářům Čtvrtletníku říci něco o svém životě?

Pocházím ze Staré Bělé, narodil jsem se v rodině se čtyřmi dětmi – kluky. Do školy jsem chodil ve svém rodišti. Po ukončení ZŠ jsem se vyučil a udělal jsem si nadstavbu na průmyslovku. Pracoval jsem ve Vítkovických železárnách jako dřevomoделář. V mládí jsem poznal na chaloupkách salesiány a to poznání určilo mou další životní cestu. Dostal jsem se do noviciátu v Hodoňovicích.

Jak vzpomínáte na otce Jaroslava Lanka - arcíka?

V těch posledních pěti letech jeho života jsem byl takovým jeho pomocníkem a snažil jsem se mu posloužit, když byl po amputaci nohy omezen v pohybu. Moc mi scházelo, když zemřel a schází mi dosud. Nebylo to vždy snadné, protože člověk, který musí přijmout svou bezmocnost, se s tím určitou dobu vyrovnává a jeho okolí to prožívá s ním. Pak jsme si na tu situaci zvykli a byla to pro mě velká škola. Byl jsem rád, že do poslední chvíle mohl sloužit, byl zejména oblíbeným zповědníkem.

Můžete říci něco o své vlastní rodině?

V určité době jsem přesedl na jiný vlak a založil jsem si vlastní rodinu. Máme nyní již dvě děti a chceme si postavit ve Staré Bělé menší chaloupku, abychom mohli bydlet na vesnici. Snažím se nyní sladit povinnosti v rodině s prací zde ve středisku. Řídím se zásadou Dona Boska: „Pracujte tak, abyste mohli pracovat dlouho.“

Jak vzniklo středisko Magone?

Středisko dětí a mládeže Michala Magone vzniklo díky spolupráci salesiánů, Charity Ostrava a salesiánských spolupracovníků, jmeno-

vitě Jirky Hořínka, současného ředitele Diecézní charity. Přiznám se, že jsem z toho měl původně trochu strach. Pak po rozhovorech s Terezou Šulákovou a otcem provinciálem Beno Benešem jsem souhlasil a zkusil jsem to. Bral jsem to jako velmi potřebnou činnost. Tu činnost jsme zahájili v říjnu roku 1996. Od té doby jsem se musel vyrovnávat s problémy souvisejícími s hledáním prostorů, finančních prostředků, spolupracovníků apod. Postupně jsme se rozvíjeli až do současného stavu. Příští rok oslavíme s pomocí Boží desáté výročí. Je však třeba zdůraznit, že jsme střediskem Charity Ostrava. Snažím se o to, aby

to bylo vedeno v duchu Don Boska, proto také ten název Michal Magone – byl to chlapec, vůdce kluků, kterého Don Bosko vytáhl z ulice. Salesiáni spíše pomáhali metodicky, zejména otec Pavel Kuchař.

Jaká je náplň střediska?

Naším úkolem je vytvořit podmínky pro smysluplné využití volného času dětí a mládeže a vést je k pozitivním lidským hodnotám. Středisko

navštěvují hoši a dívky od nejmenšího věku do dvaceti let. Máme tu KLUBÍK, kam může každý kdykoliv přijít, zahrát si stolní tenis, jiné stolní hry, něco si přečíst a hlavně prožít pěkné společenství. Jsou tu i kroužky stolního tenisu, společenství, výtvarný a keramický, florbalový, byly tu i hudební kroužky a v poslední době tu máme STEZKU VÍRY, tj. pomalé uvádění do víry. V kroužcích se již předpokládá pravidelná docházka. Jsou zde i možnosti doučování a také nouzové pohotovostní ubytování dětí a mládeže v krizové situaci. Dívky mají svůj dívčí klub, kde se učí zejména tomu, co budou jako ženy v budoucnosti potřebovat. Dochází sem 30 až 80 dětí denně. Registraci nevedeme, respektive vést nemůžeme, protože jsme nízkoprahové středisko, ale takový odhad je asi 300 dětí v současné době. Ale za těch 9 let zde prošlo cca 3000 dětí. Snažíme se všem dát v první řadě aspoň ten lidský základ a učit je radostnému životu. Někdy to jde snadněji, někdy hůře a jsme třeba rádi, když se někdo za rok naučí zdravit.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

VZNEŠENĚ A VZPŘÍMENĚ ANEB CO JSEM VIDĚL V LÉTĚ

Něco jsem viděl z auta. Něco coby chodec, něco jako divák. Když jsem cestoval v posledním prázdninovém dni z Hrabyně do Staré Vsi nad Ondřejnicí, tak jsem viděl tři obsazená fotbalová hřiště. Musel jsem opatrně předjíždět mnoho skupinek cyklistů. Měl jsem z toho náramnou radost, protože jsem viděl dobře se bavící mládež a skupinky cyklistů často tvořili rodiče s dětmi. A tak jsem si řekl, že je to v pořádku. Protože když je pěkný den a vy máte prázdniny nebo volno, pak je to výborné, když můžete s kamarády hrát fotbal. Je to moc dobře, když táta s mámou vezmou děti a vyrazí na kolech do okolí. V cíli cesty jsem sám byl účasten mládežnického radování. I když důvodem bylo loučení se s mládeží se svým oblíbeným duchovním otcem. Těch sedm let, které onen kněz pracoval s mládeží bylo vydařených. Proto i zdejší radostná rozlučková byla v pořádku.

Ještě předtím, uprostřed prázdnin jsem jednou, jak jinak než letos za deště, stál na tramvajové zastávce a koukal „po kapkách“. A tu najednou vidím jezdce. Blížil se sice ne na koni, ale na kole, ovšem vznešeně a vzpřímeně jako šlechtic za starých časů. A za sebou táhl malý dvoukolkák s papírem. Jel asi do sběru. Když mě míjel tak jsem viděl, jak je tento chlapec umouněný. V jeho očích ale byla ona hrdost, kterou ukazoval i svou postavou. Rekl jsem si, že je asi hrdý, že si sám takto přivý-

dělá na své prázdniny. Bylo mi ho i líto. Vždyť jiné děti jsou možná u babičky, na táboře, nebo s rodiči u moře. A ten se potlouká po ostravských ulicích a svým zevnějškem ukazuje, že žije spíše v nedostatku. Za tu vznešenost a hrdost za těchto okolností jsem mu však byl velice zavázán.

Také jsem skrze televizi viděl ten milionový zástup kolem svatého otce, či spíše kolem Krista, a někdy i kolem svého jedinečného mládežnického nadšení. O tom všem nám jistě nejlépe povyprávějí samotní aktéři. Mě ještě velice zaujal nápad loga samotného i toho, co se s ním pak stalo. Bylo jednoduše rozebráno a jednotlivé symboly rozdány mladým. Kříž jako znamení Krista, jeho lásky i bolesti, žlutá hvězda – snad abychom i my ve svých životech měli potřebné hvězdy – tedy znamení, které nás vedou k dobrému cíli. Věže katedrál – znamení církevního společenství. Pak eliptický tvar písmene C – vysvětleno jako ochrana Božího objetí.

I když byly letošní prázdniny tak trochu uplakané a mně se nepodařila moje výprava do Prahy na výstavu Sto let české fotografie, tak jsem s letošním létem spokojen. Už jen proto, co jsem viděl. Je mi líto, že jsem nezachytil jednu vznešenost a hrdost. Nemá šanci být vystavena, ale je v mé myslí.

k.u.f.a.

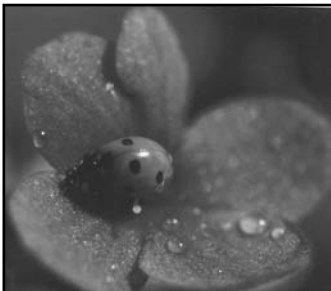

BLAHOPŘEJEME

V období července až září letošního roku se dožívají významných životních a pracovních jubilejí tito naši zaměstnanci:

Cibulcová Zdeňka
Dostálová Marta
Grígarová Dagmar
Chamrádová Daniela
Kovářová Anna
Kuzníková Dagmar
Linart Jiří
Pokora Milan
Pudichová Bohdana

Sekundová Radomila
Szwedo Sylwia
Ševčík Roman
Tomášek Ivan
Valtr Jan
Zubková Ivana
Matějová Anna
Příbyla Milan
Doležalová Taška

„Opravdovým pánem sebe sama a opravdu šťastným člověkem je ten, kdo může každý den říci: „Žil jsem.““

Horácius

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

Vážení čtenáři Čtvrtletníku,
dovolte, abychom na tomto místě vyjádřili poděkování našim zaměstnancům, kteří se s ochotou a pracovním nasazením podíleli na poskytování sociálních služeb našim klientům.
Jmenovitě děkujeme panu Davidovi Tichému, DiS., panu Miroslavovi Tedovi, panu Bc. Markovi Folwarcznému a dalším.

„Tisíckrát je darováno a tisíckrát se obnovuje štěstí toho, kdo se každý den raduje ze svých darů a je za ně vděčný.“

Ignaz Lohmeyer

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu nákladem 1000 výtisků,
neprodejně. Registrace: MK ČR E 14375
Zodpovědná osoba: Helena Breniková
tel.: 596 621 094, 596 787 691
e-mail: helena.brenikova@caritas.cz,
www.charita.ostrava.cz

SPONZOR
INTERNETU

